

Skatteministeriet

Klik og vælg dato
J.nr. 14-1438061

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 50 af 10. december 2013 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Morten Østergaard

/ Søren Schou

Spørgsmål

Har den danske regering handlet for overilet, når man har ændret praksis for udbetaling af børneydelser efter henvendelsen fra EU-Kommissionen i pilotprojektsag nr. 4873/13/EMPL (jvf. EEU 2012-13 Alm. del. bilag 437) set i lyset af, at EU's justitskommissær Viviane Redings har udtalt den 5. december 2013, at "EU's regler er helt klare: Det står medlemslandene frit for at afgøre, hvilke velfærdsydelser de vil have, under hvilke betingelser de skal udbetales, til hvem og hvor længe." samt "EU-reglerne beder ikke medlemslandene om at udbetale velfærdsydelser til alle uden betingelser. Det er medlemslandenes eget valg.", hvilket peget i retning af, at Danmark skulle kunne opretholde optjeningsprincippet for så vidt angår børneydelser, og vil ministeren i så fald tage initiativ til at genindføre optjeningsprincippet? Der henvises til Ritzau telegrammet "EU-kommissær: I er for generøse med velfærden" den 5. december 2013.

Svar

Jeg vil indledningsvis slå fast, at regeringen ingen planer har om at ophæve optjeningsprincippet. Regeringen har alene tilkendegivet, at anvendelsen af optjeningsprincippet skulle ændres på baggrund af Kommissionens henvendelse i april 2013, således at perioder tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning skal tælles med ved opgørelse af optjeningsprincippet for EU/EØS-borgere omfattet af forordning nr. 883/04 om koordinering af sociale sikringsydelser.

Jeg kan i øvrigt ikke på baggrund af enkelte citater redegøre for, hvad EU's justitskommissær Vivienne Reding har udtalt. Jeg mener dog på ingen måde, at citaterne i øvrigt er i modstrid med den generelle forståelse af forordning 883/04's rækkevidde.

Børnechecken er en familieydelse omfattet af forordning nr. 883/04 om koordinering af sociale sikringsydelser for personer, der udnytter retten til fri bevægelighed. Der er ikke tale om en harmonisering af reglerne. Der er således ikke krav i EU-retten om, at de enkelte ydelser skal indrettes eller finansieres på en bestemt måde. Det er op til hver enkelt medlemsstat selv at træffe disse beslutninger.

Det er til gengæld et grundlæggende krav, at man som borger i et EU/EØS-land ikke må miste ret til ydelser ved at bevæge sig mellem EU/EØS-landene. Der gælder således et krav om ligebehandling. Ligebehandlingsprincippet sikrer, at statsborgere i en medlemsstat i relation til sociale sikringsydelser stilles lige med statsborgere i den medlemsstat, i hvilken de er bosat eller beskæftiget.

Efter forordningen gælder desuden et sammenlægningsprincip. Sammenlægningsprincippet sikrer, at personer ikke mister rettigheder, fordi de flytter til en anden medlemsstat eller får arbejde i en anden medlemsstat. Udgangspunktet for sammenlægningsprincippet er, at hvis der i den nationale lovgivning kræves optjeningsperioder (beskæftigelse, bopæl, forsikring), så skal relevante perioder efter den pågældende medlemsstats lovgivning medregnes, og der kan ikke stilles krav om "nye" perioder i det land, man flytter til, før retten åbnes.

EU-retten og forordningen siger således ikke, at Danmark ikke må have et optjeningsprincip i sin nationale lovgivning. EU-retten og forordningen opsætter dog nogle rammer for EU-samarbejdet, som vi er nødt til at respektere ved indretningen af vores nationale lovgivning for familieydelse.